

11. Цибульська Е.І. Управління потенціалом підприємства : навч. посіб. / Е.І. Цибульська. – Харків : Вид-во НУА, 2011. – 384 с.

12. Чернявський А.Д. Антикризове управління підприємством: навч. посіб. / А.Д. Чернявський. – Київ : МАУП, 2006. – 256 с.

13. Слізкова Г.В. Особливості кризових явищ та антикризового управління в Україні / Г.В. Слізкова // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 10 (125). – С. 66-72.

УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Теліженко О. С., студент

Науковий керівник: Єфремова Н.О., к. е. н., доцент

Харківський національний аграрний університет імені В.В. Докучаєва

Діяльність сучасних підприємств вимагає розроблення нової системи управління витратами, за допомогою контролю і аналізу, з використанням зарубіжного досвіду в ринкових умовах розвитку [1].

В умовах того, що економіка України діє в ринкових відносинах, це вимагає удосконалення управління витратами і собівартістю.

Облік і розподіл витрат за видами продукції посилює контрольні функції управління витратами в процесі виробництва. Показники обліку витрат необхідні не тільки для того, щоб розрахувати ці значення, а і для того, щоб скоригувати діяльність підприємства і створити ефективну систему управління ними через ці показники.

Зважаючи на те, що витрати є вирішальним показником формування успішної діяльності підприємства, то впровадження системи управління витратами допоможе підприємству обирати дієві управлінські стратегії за всіма напрямками їхнього формування й розподілу у підприємстві. Дана стратегія складається з комплексу факторів, які мають вплив на формування прибутку підприємства за допомогою управління видами його діяльності.

Управління витратами – це комплексна робота, етапи якої є взаємопов'язаними і мають вплив на процес формування витрат на всіх рівнях господарювання з метою досягнення їх оптимального рівня на всіх етапах [2].

Інформаційна система управління витратами повинна відповідати таким вимогам: відповідність інформації потребам управління; забезпечення достатнім обсягом інформації для прийняття

управлінських рішень; забезпечення оперативного реагування на відхилення; достовірність інформації; регулярність інформації для простеження динаміки; багатоваріантність інформації для розгляду альтернативних рішень; результативність інформації, яка полягає у зіставленні результатів із витратами; комплектність інформації [1].

Управління витратами покликане забезпечити систематичний пошук і виявлення способів ефективного використання ресурсів, облік і аналіз витрат за нормами, за планом.

Індикатором витрат можна вважати показник собівартості продукції. Собівартість – це важливий якісний показник, що характеризує результати виробничо-господарської діяльності. Ця теза обов'язково підкреслюється в усіх роботах, присвячених собівартості. За певних умов остання є основою для встановлення цін на вироблену продукцію; її розмір має безпосередній вплив на величину прибутку, що уособлює мету господарської діяльності. Показник собівартості формує раціональне розташування і спеціалізацію господарства та використовується для аналізу господарської діяльності.

Показник рентабельності підприємства є результатом господарської діяльності, який залежить не тільки від внутрішніх факторів, а і від мікро- та макрофакторів.

Управління витратами в господарській діяльності має бути засновано на концепції, яка враховує спеціалізацію підприємства і її особливості, період життєвого циклу товару, позицію підприємства на ринку в цілому. Підприємство зважаючи на ці суттєві фактори своєї діяльності повинно самостійно формувати головні позиції концепції управління витратами, яка сприятиме підвищенню ефективності використання ресурсів підприємства, що в свою чергу відобразиться на собівартості продукції, а це підвищить конкурентоспроможність підприємства, і, відповідно, підвищить його прибутковість.

Варто зазначити, що в управлінні витратами в сільгоспідприємствах слід також урахувати не тільки особливості виробничих процесів, але й зв'язок витрат виробництва з показниками ефективності виробництва.

Щоб ефективно управляти витратами у сільгоспідприємствах, слід вирішити такі основні завдання як: планування собівартості, облік витрат та визначення собівартості сільськогосподарської продукції, калькулювання собівартості одиниці продукції, визначення напрямів та реалізація заходів щодо зниження собівартості продукції.

Література.

1. Кулинич М.Б., Сорока С.В. Управлінський облік як інформаційна система ефективного управління витратами підприємства // Науковий вісник. 2010. С. 98- 103.

2. Мокієнко, Т.В. Формування стратегії управління витратами в сільськогосподарських підприємствах: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.04 / Полтав. держ. аграр. акад. – Полтава, 2011. – 20 с.

АНАЛІЗ ТА ВИБІР КРИТЕРІЇВ ОЦІНКИ КЛЮЧОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Троцій І. І., студент

Науковий керівник: Шинкаренко В.Г., д. е. н., професор

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Ресурси грають важливу роль у діяльності підприємства, бо без них неможливо його функціонування. Підприємство має у своєму розпорядженні велику кількість ресурсів, але далеко не усі несуть значну цінність для нього. Тому на сьогоднішній день, коли конкуренція на ринку швидко зростає, необхідно розуміти які ресурси є ключовими (стратегічно важливими). Ресурс може вважатися ключовим, коли забезпечує конкурентні переваги підприємства на ресурсних ринках і найкращі конкурентні позиції на товарних ринках. Для визначення саме ключових ресурсів необхідно виділити критерії для їх оцінки.

Ресурси – це фактори виробництва, які дозволяють компанії здійснювати свою діяльність. Вони поділяються на матеріальні, нематеріальні та людські. Ресурси підприємства дуже різноманітні, тому важливо, щоб за критеріями оцінки можна було проаналізувати кожний з них.

На сьогоднішній день не існує єдиного списку критеріїв для оцінки ресурсів підприємства, але серед науковців існують різні підходи до змісту цих критеріїв.

Джей Барні один з перших виділив чотири найважливіші характеристики для оцінки ресурсів [1, с. 105-107]. Він вважає, що ресурси мають бути:

- цінними – ресурс має сприяти підвищенню ефективності функціонування підприємства, здатність за рахунок ресурсу використовувати можливості або нейтралізувати загрози зовнішнього середовища;